

vestimento. Tercio ex fletu non
ex risu quante fuerit compassio
nis. qz super ciuitatem fleuit. Quã
to ex ingressu quante fuerit deu
tionis. Quando enim quis libetez
ad spectacula graditur signum e
vanitatis. qñ vero ad templũ: si
gnũ est deuotionis. Xps ei quo
cunqz ueniebat: mox ad templũ
iuit. In pñti euangelio tria de ip
so tangunt. Primo qz fleuit post
honorẽ sibi exhibitũ. Legitur au
tem supra immediate qz dum ad
descensum montis Oliueti appro
pinquaret: turbe sibi occurrerũt
cuz canticis a laudibus eum reci
pientes. a cum appropinqret ihe
rusalem fleuit sup eam. Ex qua re
ostendere uoluit qz mundana leti
cia cito in fletum uertit. **Prou.
ix.** Risus dolõ miscbitur a extre
ma gaudij luctus occupat. Est autẽ
leticia humana sicut uinũ purum
qz cito inebriat nisi temperetur.
vel meditatione mortis. vel recõ
datione alicũ adũsi futuri. **Ecclef.
xi.** In die bonoz ne sis immemor
maloz. Tria enim sunt hõiv alde
periculosa a nociua. s. leticia. tris
ticia a ira que sensum hõis cõtur
bant a obsistunt. a etiam qñqz
mortẽ inducunt. Nã nimia leticia
qñqz occidit. qz cor nimis dilata
tur a calor ad exteriora se extẽdit
a a corde deficit. a ideo mors inre
uenit. Vnde refert valerius qz cui
dã mulieri fuit nunciata mors fi
lij sui. a dum illa sederet merens

subito filius eius uenit. quẽ illa
uidens mox in amplexus eius tu
it a mox exanimata est. Tristici
a autem non subito occidit: sed
paulatim. qz in tristitia retrahit
primo calor naturalis ad interio
ra. a postea exalat ad exteriora.
a agitatio talis caloris prohibet
nutrimẽtum in membris a opera
tur consummationẽ in illis a ideo
processu temporis ethica geneã
tur a occidit. **Proverbiorum. xi.**
Animus gaudens etatem floridã
facit. spiritus tristis exsiccat ossa
Ira uero non occidit. quia in ira
non solum calefiunt membra ex
teriora: sed etiam interiora. ac sic
manet calor in sua radice. a ideo
mors non causatur in homine: s
sensu priuat. rationem excecã. a
multa mala tam anime qz corpo
ri facit. Vnde catho. Impedit ira
animum ne possit ac. Item Iaco
bus in sua canonicã dicit. Ira vi
ri iusticiam dei non operatur. Ex
hõis datur intelligi qz nimia tris
ticia a nimia leticia animam occi
dunt. Propter primum dicitur
Proverbioz tercio. Prosperitas
stultorum perdet illos. Propter
secundum dicitur **Sapi. viij.** Stul
ti tristitia mortem operatur. In
hoc tamen differunt qz anima ci
tius moritur in prosperitate: qm
in aduersitate. Augustinus Mul
ti res aduersas timent: a prospe
ras non timent. Periculosior ta
men est res aliqua prospera aie:

q̄ res aduersa corpori. Prius em̄
 corumpunt p̄sp̄a q̄ veniunt q̄
 fugiunt aduersa. Quando sanct⁹
 dauid saulis inimicias patieba
 tur: alienā non occupauit uxorem
 alicubi fact⁹ securus amorē exer
 cuit ⁊ in adulterium ⁊ homicidiū
 cecidit. It̄a vero que est per zehū
 nō occidit: sed uiuificat ⁊ meriti
 inde acquiritur. Ezech. iij. Si tu ā
 nunciaueris vt ille non peccet vi
 tavinet q̄ annūciasti. ⁊ tu aīam
 tuam liberaſti. **Secundo** tangitur
 q̄ x̄ps fleuit sup̄ imminēs pericu
 lum. q̄d notatur cum dicit. Quia
 si cognouisses ⁊ tu iminentia ma
 la: similiter ⁊ tu fletes. Quinq̄ em̄
 vicib⁹ legimus x̄pm̄ fleuisse. Pri
 mo ex infanculi natiuitate. Sap.
 vii. Primā uocem similem omni
 bus emisi plorans. Vnde cantat
 ecclia. Vagit infans inter arta ⁊ c̄
 ⁊ significat q̄ flere delem⁹ potius q̄
 gaudere. q̄a in hac miseria positi
 sumus. Aug⁹. Puer qui nascitur
 a ploātu incipit ⁊ lacrimę testes
 sunt miserie. Non dum loquitur
 ⁊ iam p̄phetizat. Ista miseria inci
 pit ⁊ natiuitate ⁊ continuatur in
 uita. ⁊ p̄tenditur vsq̄ ad mortē.
 Ideo uita humana fluuio op̄atē
 s̄fluuius uero in principio ⁊ in fi
 ne habet amaritudinem q̄ a ma
 ri oritur. ⁊ in mare p̄greditur. In
 medio autem habet labilitatem
 sicut nostra natiuitas est amara
 quia in amaritudine nascitur. Vi
 ta amarior: q̄a labilis ⁊ ca duca.

Mors amarissima ⁊ periculosa.
Secundo fleuit ex mera compassi
 one. sicut patet hic ⁊ significat fle
 tum quo flere debemus super cala
 mitatibus miserorum. Job. xxx.
 Flebam quondam super eo qui
 afflicus erat ⁊ aīma mea compa
 tiebatur pauperi. Ista autem cō
 passio maior fuit in x̄p̄isto: q̄ in
 aliquo alio. Et ratio est. q̄a com
 passio aliquando causat̄ ex amo
 re naturali quo aliquis homines
 diligit naturaliter. ⁊ homo natu
 ralis ⁊ pius compatit̄ homini af
 flicto sed bestia est crudelior: qui
 homini non condolet. quia iste a
 mor est paruus: ideo parum mo
 uet. Quando q̄ uero cōpassio cau
 satur ex amore actuali sc̄dm̄ quē
 homo diligit aliam quādam aī
 cicia temporali. Et ex tali amore
 compatitur amico dolenti nō tan
 tum q̄ homo est sed etiā q̄ aīcus
 ⁊ iste amor magis mouet q̄ pri⁹
 Quando q̄ uero causatur ex amo
 re spiritali sc̄dm̄ q̄ homo diligit
 aliam in deum ⁊ sc̄dm̄ deum. ⁊ il
 le amor maior est q̄ primus. Ali
 quando uero causatur ex amore
 carnali sc̄dm̄ quem mater diligit
 filium ⁊ iste amor est maior q̄ pri
 mus. secundus uel tercius. quia
 non tantum facit duo corda: sed
 vnum cor. **Aduum. x.** Multitudo
 nis credentium erat cor vnum. ⁊
 anima vna. Sed etiam vt ambo
 sint vnius corporis mistici: ideo si
 dol vnum memb⁹ op̄atiabunt.

Crisostomo. frequenter inueni dnm
 flentem. nunq em inueni eu ride
 rem. vel saltē subridente leuiter.
 Tercio onditur q xps post fletū
 assumpsit magnū zelum. q de tē
 plo eiecit omnes vendētes a emē
 tes. vt habet Jo. ij. Quia platus
 ostanter reprimere debet ypōctas
 pellem ouinā simulantes. tirānos
 comitū sue potentie tonos ventilā
 tes. usurarios a symoniacos spū
 alia vendētes. De zelo autē a con
 stātia prelati dicit. Ez. cch. ij. Ego d
 bite in columnā ferreā a in murū
 eneu sup omnes terrā vt ad amā
 tem a silicē dedi faciē tuā. Ex quī
 bus verbis hētur q ostantia pre
 lati dicit esse vt adamantis. silicis.
 ferri a eris. Adamas vt dicit glo.
 est in honore. a quīs oponat nō
 excellit. Silex est in occultacōe.
 a tū nō frangitur. sferz omia do
 mat. os paillum resonat. Tunc
 g prelati est sicut adamas: qū
 seipū excellit (tūc est sic silex: qū
 nulla aduersitas ipū frangit. a
 tunc est sicut ferz: qū colla tiran
 norz potenter frangit. a tunc est
 sicut es qū aduersitatib9 pressus
 laudē dei pmit.:

Sermo secundus:

(Sunt de destructione a' t' iherosolym in l'ystina
 cōt' iherosolym l' 3° c. iij. 7 p' d' b' 9)

Uenient dies in te a. Nec
 verba que de ciuitatis de
 structione dicuntur intelli
 gi pnt morabiter a lraliter. Ad hit

teram vey fuit q ipsam principes
 romani. s. respasianus a titus ob
 sederūt a circa eā fecerunt tres ag
 geres a sup ipōs aggeres fecerūt
 vallum catēnatum. a hoc vallū
 dicitur fuisse de palis. Capiētes
 autem eam ciuitatem destruxerūt
 Sed iudei qui in speluncis latuerūt
 redierunt. Post hoc helyū adria
 num romani illic miserunt qui ci
 uitatez funditus euertit. ita q la
 pis sup lapidē non remansit. Ju
 xta locum tamen illum helyus p
 didus quandam ciuitatem edi
 ficauit. a suo nomine eam helyā
 vocauit. a longo tempore sic fuit
 vocata. Que autem ciuitas non e
 rat ibi vbi prius erat. Quod ptz
 q sepulchrum domini erat extra
 ciuitatem. modo autē est in medi
 o ciuitatis. **I**ta autē victoria di
 cit Augustinus sup Ps. romani
 a deo habuerunt licet dñs suis as
 scriberent. Et sic dicit Augustin9
 q in hoc romani facti sunt instru
 mentum ire dei. non regnum pla
 catis. sunt facti securis dei per quā
 sunt iudei excisi. Et sunt facti vga
 dei. quia pro suis meritis sunt fla
 gellati. Et subdit Augustinus q
 pater post q flagellauit filium p
 iicit virgam in ignem a filius ser
 uat hereditatem. Sic romani illi
 perierunt. a multi ex ipsis iudeis
 crediderunt. a in fine mundi cre
 dituri sunt. **N**oluit autēz domin9
 nē ihesus xpristus q iudei perit9
 consumerent ppter tres causas.

den. well.

helia y aliq tya
 fuit dicitur citis
 noua helyū. q ne
 vidē de iudicacōe sō
 asphi p' iū t' l'ope

ps lviij

lvij

1 ppter quas ecclia non persequitur
eos: q̄uis persequatur hereticos
2 **Primo**. q̄ in fine mundi dñt con
uerſi. **Iuxta illud**. Conuertentur
ad uespera. **Secundo** ut sint nobis
3 memoriale dñice passiōis. Quoti
ens ei iudeos uiderim? totiens pas
sionis dñi recordamur. **Ps̄** Ne oc
cidas eos ne qñ obliuiscant̄ po
puli mei. **Tercio**. q̄ sunt librarij
nri. **Aug⁹**. sup ps̄. Ne forte paga
ni nobis dicant Vos xp̄iani lras
istas exposuistis: pferimus codi
ces a iudeis inimicis ut ofunda
alios inimicos. Codicē portat in
deus ut inde credat xp̄ianus. Li
brarij nri facti sūt a quem ad mo
dū serui post dños suos codices fer
re solent. **Cā h⁹** euerſionis ponit̄
cū dī. Et q̄ nō cognoueris tps ui
sitationis tue. **Itēre. viij.** Miluus
in celo cognouit tps suum a p̄u
do a ciconia custodieunt temp⁹
aduentus sui. populus autē me⁹
nō cognouit iudicium dñi. **Glo.**
Aues norunt tempa sua a sciunt
qñ ad calida festinantes loca ri
gorem hyemis dedinare debeant
a in ueris principio ad solitas re
dire regiones. De miluo autē vnū
uērbū moraliter uideam⁹. Dicitur
enim. q̄ primo anno ē magnani
m⁹ multū a magnas capit aues.
In secūdo efficitur pusillanimis
ad capiendū pullos. s̄ ad passe
res se ouertit. In tercio efficitur ti
midior ita q̄ muscas a uermes si
bi q̄rit. In quarto anno sic est ti

Miluus

11
Moa
lra

mid⁹ q̄ nichil uiuum audeat inua
dere. In quinto anno sic miser est
q̄ nichil attingere audeat a sic mori
tur fame. Sic etiā sunt multi qui
primo anno sue ouersionis opa
fortia faciunt. in secundo efficiun
tur tepidita q̄ uix parua facere
uolunt. In tercio autē cogitacōes
uolátiles a immundas recipiūt.
In quarto autē ad immundicias
peccatoꝝ rediunt. In quinto autē
anno sp̄ famē inueniunt. a in ta
li anno miseri moriunt̄. **Aliter** in
telligi possunt ista uerba morali
ter. Peccator enim in morte circū
datur. coangustat̄. a ad terram p
stermit̄. a lapis sup lapidē non re
linquit̄. **Primo** p̄tōꝝ circūdat̄
a demonibus. Venit quidē dya
bolus ad xp̄m morientem. uenit
ad bonos a uenit ad malos. sed
differenter. **Ad xp̄m** quidē ue
nit a nichil suum inuenit. **Joh. xij.**
Venit enim princeps mundi hu
ius a in me nō habet quicq̄. **Gre
go. in ome.** Quia mortalem uidit
suum aliquid in se inuenire credi
dit. sed sine ullo peccato a mundi
corruptione exiit: qui sine pecca
to in mundum uenit. **Ad bonos** ue
nit a eos rapere nequit. q̄ xp̄us
pro eis debitum soluit. **Gregori⁹.**
Venit enim princeps mundi h⁹
a c̄. **Hoc** dicere non presumpsit pe
trus dauger regni celorum. nec
paulus in celum raptus. nec ipse
iohannes in sinu it̄su collocat⁹
q̄ sine culpa esse non potuerunt.

qui in mundo sunt culpa veniunt
 Venit enim ad reprobos a mala
 suggesta in eis inveniēs eos ad
 tartara rapit. **Greg.** Maligni spi
 ritus ab aia egrediente opera req̄
 runt. mala que sua seculū replicāt
 vt sociū ad tormenta trahant.
Specialiter autē dyabolus ad mo
 rientes venit: vt de articulis fidei
 temptare possit. Non em̄ tunc dy
 abolus suggestionē immittit diuī
 tiarū. deliciarū a honozū. qz moriēs
 poss; sibi tridere a dicere Ad quid
 michi diuitie. qz eas hinc nō me
 cum possum deferre. Quid michi
 delicie. qz vermes corp⁹ meū delēt
 comedere. Quid michi honores.
 qz statim in puluere m deleo redi
 re. Et ideo tantū suggestiones im
 mittit de fide que est fūdamentū.
 vt illo destructo totum edificium
 destruat. Ideo in nōo ordine ē lau
 dabilis consuetudo. qz cū aliquis in
 extremo laborat factū aliquo sig
 no vbi ai qz fratres sint. siue in lec
 tis. siue in mensa surgūt a ad mo
 rientem curūt. dicendo symbolū.
Cū p̄dōr coangustatur penis.
 demones ei ad memoriā oia p̄cā
 reuocant: vt eū ad desperationē
 trahant. **Greg.** Maligni spūs ai
 mā vndiqz angustiat qn̄ ei nō so
 lum opis: sed etiā locutionis atz
 cogitationis inq̄tates replicant.
 vt que prius se p̄ mltā dilatauit
 in seclere: in extremo de oibus an
 gustietur in retribuōe a in tribu
 laōe. (sed aia non potest illa ne

gare nec effugere. nec emendare
 a ideo in anxietate a angustia po
 sita dolet. **Bernard.** Tunc peccata
 simul loq̄ntia a opera dicent. Tu
 nos egisti. opera tua sumus. non
 te deseremus: sed semp tecum eri
 mus a tecum ad iudicium perge
 mus. a ideo non est tutum homi
 nem laborantem in extremis ad
 suorum peccatorum recordationē
 specialiter inducere: sed potius ad
 dei clementiaz a ad dominice pas
 sionis memoriā. a ad recordati
 onem suorum meritorum que in
 vita fecit. a pro quibus de dei mi
 sericordia sperare potest. **Tercio**
 in morte prosternimur ad terrā.
Ecdesiasti. iij. De terra facti sum⁹
 a ad terram reuertemur. Noluē
 enim dominus hominem facere d
 aqua ne nimis esset deliciosus.
 nec de aere ne nimis esset supbus
 nec de igne ne nimis esset iracun
 dus: sed de terra q̄ est elementuz
 frigidum. sicum a infimum vt p
 hoc daretur intelligi qz deberet eē
 frigidus ab igne iracundie. sic⁹
 ab humore lasciuie. a infimus a
 tumore superbie. Quūuis autem
 deus fecerit homini corpus terres
 tre: animam tamen celestem sibi
 fecit. Vnde a s̄cti viri licet in ter
 ra habitauerunt corpore: tamen
 in celo habitare debent mente.
 Dicit ergo ipse dominus in iudi
 cio superbis. **Ventus es a ideo ḡ
 uicer illideris. Job tricesimo.** Ele
 uasti me a quasi super ventu; me

pmaneat oculi mei a cor meum
 ibi cunctis dieb? Ex hys verb ha
 letur qd deus in ecclia ponit oculos
 suos: nomen suu a cor suum. Ocu
 los quide suos ibi habet quibus
 videt omnes genuflectiones. lac
 mas a orōnes tonoꝝ: quibus eti
 am videt vanitates ornametoꝝ.
 Ambro. sup primam eplam ad
 Thimoeth. Qui vult in orōe exau
 diri: amota a se pompa: inclinare
 se debet vt misericordiā dei puocet
 Habitū nā qd superb? non impe
 trat: nec bona facit de se credi. Qu
 to magis hō splēdere videtur: tan
 to magis a deo despicit. Videt eti
 am illos a illas qui verbavāna i
 ecclia loquunt. Legit de sācto
 sivo Januense epō qd solus in ecclā
 existens asseruit se vidisse demo
 nē rurorem populi dseribentem.
 a cū pgamenum dseriberet: illd cū
 dēribus elongare volens: subito
 fracta carta caput suum valido ic
 tu cōtra mūꝝ impexit: ita vt somi
 tus collisionis a vuln? capitis se
 queret a sic euamūt. De hys etiā
 qui ecclā polluant. Et aliqua illi
 cita faciunt legit qd pōpēꝝ equos
 in porta templi stabulari fecit. a
 cū vsq ad illum diem sp fuit for
 tunatissimus: nunq̄ postea pug
 nit quin sp ab hostib? vinceretur
 Secūdo habet ibi nomē. Nam ec
 desia domus dei vocat. Domus at
 a dño dshuēit appellari. a fm hoc
 humiles a boni sunt dom? dei. Su
 perbi autem delectant vocari domus

luciferi. Auari dñt vocari domus
 mammonē luxuosi a immundi
 domus asmo dei: instabiles a que
 eulosi domus beelzebūb qui dicit
 vir muscaꝝ. Tercio habet ibi cor
 suum. Vbi est thesaurus tu? ibi
 est cor tuū. Luce. xij. Thesaurus
 xp̄i est corpus xp̄i qd in ecclia
 dshicitur. a alia sacramēta q̄ in ec
 desia ministrant. a ibi est cor eꝝ
 qd orōes a suspiria de peccatis dōle
 tum respicit. eisq̄ p virtutem su
 orum sacramentorū: veniā pecca
 toꝝ sbuit. Scdō domus dei facta ē
 ad orandū. Vnde subditur. Do
 mus mea domus orationis voca
 bitur. Paralipo. vj. Qui cūq̄ ora
 uerit in loco isto: exaudies illum
 de habitaculo sancto tuo. Trib? no.
 de causis vt dicit beda conuenit:
 vt orationes nostre merito non
 exaudiantur. Primo quando pe
 timus indigna a nobis nocua si
 cut sunt temporalia a terrena.
 Legitur enim in fabulis poetarū
 qd quidā rex petijt ab appolline
 vt scilicet quicquid tangeret au
 rum fieret. a concessum est ei. Cū
 ergo cibum vel potum tangeret:
 vertebatur iam in aurum. a sic
 mortuus est tandem siti a fame.
 Sic a abundantia diuiciarum fa
 cit auarum famelicum. a trahit
 ipsum ad interitum. Secūdo ad
 Thimoethum sexto. Qui volunt
 diuites fieri: incidunt in tempta
 tiones a in laqueum dyaboli. Se
 cundo scilicet quando nos petimus

no.
 mda noie

docens in templo. Ille autem qui docet: vt salubriter doceat dicitur vitam pfectam. doctrinam claram et sonoram. caritatem feruendam. et in omnibus finalem pfeuerantiam. Ista quatuor signata sunt Exo. xxviii. vbi dicitur quod in parte inferiori per circuitum tunice sacerdotalis erant mallo nata: que habent in cortice amaritudinem et in intus dulcedinem. per que significatur pfecta vita doctoris qui debet habere asperitatem vite in corpore: sed dulcedinem deuotionis in mente. De quibus dicit Ier. Multivident eum nostram qui non vident vocationem nostram. Erant autem et in tunica tintinnabula aurea. Per tintinnabula significatur doctrina: que debet esse clara et sonora. Choro. xlii. Si in fradat vocem tuba: quis se non preparabit ad bellum. Per hoc quod tintinnabula erant aurea: significatur caritas succensa. Per aurum enim feruor caritatis accipitur: qui tantus debet esse in pectore doctoris vt non dimittat eum tacere. Iher. xx. factus est sicut modum in corde meo quasi ignis estuans: in oculis meis clamare non sustines. Per hoc quod tintinnabula erant in fine tunice: notatur finalis pfeuerantia sine qua nulla bona debent esse accepta. Ber. Tolle pfeuerantiam: nec obsequium mercedem habet. nec beneficium gratiam: nec fortitium ad laudem.

Dominica. xi.

Sermo primus.

do. xj.

No homines ascendunt in templum vt orarent. Luc. xviii. Sicut dicitur in scolasticis historijs. pharisei dicitur diuisi. quod a ceteris iudeis in quibusdam obstantijs diuisi erant. Nam in fronte et in manibus membranas portabant. in quibus decalogus scriptus erat ad innuendum quod dei precepta ante oculos habere debant per iugem meditationem. et in manibus per operis impletionem. In fimbrijs etiam palliorum spinas alligabant. vt incedentes pungerentur. et sic mandatorum dei recordarentur. De horum numero erat iste phariseus de quo in hoc euangelio agitur. qui cum publicano in templum ascendit. Et licet ex societate publicani deberet humiliari tamen apostolus in tumuit. Unde super illud. velut etiam publicanus hic dicit. Interl. Ecce ex vicino publicano: maior est tumoris occasio. Supbia enim ex malis et ex bonis primum semper damnum suum facit. Nam si habet iuxta se miserum: inde inflatur. si felicem: humore torquetur. Contra humilitas vbi que lucratur. Si enim habet iuxta se miserum: opatitur. si felicem: inde letatur et humiliatur. Habet tamen ille phariseus triplex malum. Primo malum introitus quod ascendit in templum per modum pharisei vt se

glosa